

at foretage nogensomhelst Forandring i den.

Jeg skal derhos angive, at det Hovedbeløb, der fremgaaer som den samlede Udgift, saavel for Rigsdagens 2den Sammenkomst, som for Mellemtiden mellem 2den og 3die Sammenkomst, andrager 125,893 Rbd. 72½ ø., medens det tilsvarende Beløb efter Regnskabet for den 1ste Sammenkomst og Mellemtiden mellem 1ste og 2den Sammenkomst androg 115,285 Rbd. 17½ ø. Det er imidlertid ikke med disse Beløb Statskassen belastes; thi fra de nævnte Summer bør fradrages, hvad der indkommer ved Subscription paa og Salg af Rigsdagstidenden, hvilket beløber sig til 3 a 4000 Rbd., nemlig lidt over 3000 Rbd. for den første Sammenkomst og henved 4000 Rbd. for den anden. Naar man nu vil danne sig en begrundet Formening om, hvorvidt de foretagne Forandringer have medført Besparelse eller ikke, gaaer det ikke an ligefrem at sammenholde hine Hovedsummer, hvilket jo vilde lede til det Resultat, at den 2den Session havde været betydeligt befestligere end den første; men det er nødvendigt først og fremmest at fradrage flere Udgifter, der ikke staae i Forhold til Sammenkomsternes Varighed, men ere aldeles uafhængige deraf. Saadanne Udgifter ere til Exempel de, der staae opførte under Conto B, b: Lønninger, Honorarer og Douceurer i Mellemtiden mellem Sessionerne, paa Conto H: Inventariefstykkers Anskaffelse og Reparation, paa Conto N: Udgifter ved Bibliotheket, og endelig den meget betydelige Udgift, som er tilkommen, efterat Statsrevisionen er traadt i Virksomhed, hvilken beløber ikke mindre end omtrent 3500 Rbd. Fradrages i begge Regnskaber disse Beløb, bliver der med runde Tal tilbage paa det nu aflagte en Sum af 118,700 Rbd., og paa det ældre Regnskab en Sum af 113,000 Rbd. Der fremtræder altsaa endnu bestandigt et større Beløb for den 2den Sammenkomst end for den første; men herved maa der vel lægges Mærke til, at den 2den Sammenkomst var af en ikke ubetydelig længere Varighed end den første, idet hiin nemlig varede i 173 Dage, den sidstnævnte derimod kun i 151. Dage. Alle de Udgiftsbeløb, der efter den af mig angivne Reduction ere blevne staaende tilbage, og altsaa ere indbe-

fattede i de Hovedsummer, jeg nylig nævnte, ere nu af en saadan Natur, at de kunne siges paa det Nærmeste at være proportionale med Sammenkomstens Varighed, hvilket let vil sees, ved endog blot løseligt at gennemløbe de forskellige Hovedconti: Udgifter „til Redactionssecretairer og Stenogramer“ „til Rigsdagstidenden“, „til Contoirpersonalet“, „Skrivematerialier“, „Extrabogtrykkerarbejde“ o. s. v. Hvis man vil see det virkelige Forhold mellem de paagældende tvende Sammenkomstes Beføstlighed, maa man derfor anvende en saadan proportional Sammenstilling; gjør man det og da spørger: naar den 1ste Session, der varede 151 Dage, kostede 113,000 Rbd., hvor meget vilde da Udgifterne ved den 2den have beløbet sig til, hvis den havde været af lignende Kosterbarhed som den 1ste — da vil man see, at den anden Sammenkomst i saa Fald maatte have krævet 129,500 Rbd., hvorefter der altsaa fremtræder en Besparelse, der i det Hele taget vil kunne anslaaes til omtrent 10 à 11,000 Rbd. Uagtet denne ikke er ganske ubetydelig, maa jeg dog endnu bede bemærket, at de Udgiftsbeløb, paa hvilke det er muligt at indvirke ved Forandringer i Administrationen, ikkun udgjøre den mindste Deel af Hovedsummen; thi det vil let sees, at man ikke ved Administrationsforbedringer vil kunne formindste den allerbetydeligste af alle Udgifterne, nemlig den, der medgaaer til Diater og desl. for Rigsdagsmændene, hvilken beløber sig til henimod 80,000 Rbd., og altsaa udgjør den allervæsentligste Deel af begge Hovedsummerne. En speciel Sammenstilling mellem de enkelte Udgiftsposter paa de nævnte 2 Regnskaber, og Dplysninger med Hensyn til de Forandringer, der ere indtraadte, har jeg ladet forfatte af Regnskabsføreren, og skal lade fremlægge paa Thingets Bord, tilligemed selve Regnskabsoverfigterne.

Jeg skal, forinden vi gaae over til Dagsordenen, meddele, at Ministeriet igaar har confereret med Thingenes Formænd angaaende Afgivelsen af de foreløbige Dplysninger om de politiske Forhold. De Foranstaltninger, som man har anset det nødvendigt at træffe, for at det betydelige Antal Actstykker, der vil